

Με ανοικτή επιστολή η Λαϊκή Ενότητα απευθύνει κάλεσμα προς την ΑΝΤΑΡΣΥΑ για κοινή δράση και κεντρική πολιτική συνεργασία, καθώς και δημόσια πρόσκληση για συνάντηση με την ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

«*Αναγκαία όσο ποτέ η κοινή δράση και το πολιτικό μέτωπο των δυνάμεων της ριζοσπαστικής Αριστεράς*», σημειώνεται στον τίτλο. Η επιστολή παρατίθεται ολόκληρη στη συνέχεια, ας δούμε όμως πρώτα ορισμένα ερωτήματα που εύλογα δημιουργούνται:

1) Αποτελεί άραγε γραπτή απάντηση, έστω βραδυφλεγή, στην περυσινή(!) [πρόταση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ](#), αυτή η ανοιχτή επιστολή; Καθότι, από όσο γνωρίζουμε, ουδέποτε υπήρξε γραπτή απάντηση στην τεκμηριωμένη εκείνη πρόταση η οποία ωστόσο, μιλούσε για **κοινή δράση** και όχι για **κεντρική πολιτική-εκλογική-συνεργασία**.

Και όμως, επισπεύδοντες μετά από ένα χρόνο, απαντούν ως αν εκείνοι να έρχονται να κάνουν την πρόταση από μηδενική βάση.

Το ΚΚΕ τουλάχιστον [είχε απαντήσει](#), έστω αρνητικά.

2) Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει απευθύνει τις εκάστοτε προτάσεις της, για το [ασφαλιστικό](#), για τη [δεύτερη αξιολόγηση](#) κλπ, **σε όλη** τη βεντάλια των δυνάμει συμμάχων και όχι επιλεκτικά σε καθέναν ξεχωριστά. Αντίθετα η πρόταση της ΛΑΕ απευθύνεται **μόνο στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ**. Το γεγονός όμως ότι από το ίδιο το πολιτικό περιεχόμενο της επιστολής, γίνεται σαφές ότι μιλάμε για ένα **ευρύτερο** μέτωπο, δημιουργεί εύλογα το ερώτημα, γιατί αυτή η μονομερής προτίμηση;

Μέχρι τώρα η ΛΑΕ έκανε προτάσεις ή υπήρχαν δηλώσεις και ανακοινώσεις για συνεργασία κατά καιρούς με το Σχέδιο Β', την Πλεύση Ελευθερίας, το ΕΠΑΜ, το Μέτωπο Νίκης της Ραχήλ Μακρή, με τη Χριστιανική Δημοκρατία κλπ. Με ποιους χώρους συνεχίζονται οι ζυμώσεις; Η απεύθυνση αυτή εγκαταλείπεται και απευθύνεται τώρα στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ επιλεκτικά; Ή κρύβονται προσχηματικές προθέσεις πίσω από την προνομιακή αυτή απεύθυνση;

3) Τα συλλαλητήρια για τη Μακεδονία και η καταγγελλόμενη δεξιά στροφή

-Τα πρόσφατα συλλαλητήρια για τη Μακεδονία, πότε ακριβώς εξετράπησαν και έλαβαν εθνικιστικό χαρακτήρα και τόνο;

-Κάποια αδιανόητα άρθρα που φιγουράρουν στην ΙΣΚΡΑ, σαν αυτό του [Στάθη \(Σταυρόπουλου\) για τον αριστερόστροφο φασισμό](#), τι χαρακτήρα και τόνο έχουν;

-Άλλα άρθρα, σαν αυτά που επίσης φιλοξενεί η ΙΣΚΡΑ, όπως αυτό -στο μεσοδιάστημα μεταξύ των δύο συλλαλητηρίων: [Το συλλαλητήριο από μια εναλλακτική ριζοσπαστική ματιά](#), δεν στέλνουν κόσμο στο συλλαλητήριο της Αθήνας και του Μίκη;

-Το πρόβλημα είναι ο **αλυτρωτισμός των ...«Σκοπίων»(sic)** ή ο **εθνικισμός** που φουσκώνει ανεξέλεγκτα με ευθύνη και οργανώσεων ή εντύπων που κάποτε είχαν αναφορά στην αριστερά και δη στην

εξωκοινοβουλευτική;

-Γράφει μεταξύ άλλων η επιστολή:

«Στο έδαφος της απογοήτευσης και της αμαύρωσης της Αριστεράς από τις κυβερνητικές πολιτικές, επιχειρείται σήμερα μια μεγάλη ιδεολογική και πολιτική στροφή προς τα δεξιά.»

Ανακύπτει το ερώτημα: Έχει κάποια αυτοκριτική ο χώρος της ΛΑΕ, όχι ασφαλώς με την έννοια του αυτομαστιγώματος αλλά της εξαγωγής των αναγκαίων **πολιτικών συμπερασμάτων**, για την αναφερόμενη απογοήτευση και αμαύρωση; Ή έστω για την καταγγελλόμενη **δεξιά στροφή**; Ποια ήταν η στάση του χώρου της ΛΑΕ ή -πολύ περισσότερο- της επίδοξης συμμάχου Πλεύσης Ελευθερίας για τα εθνικιστικά συλλαλητήρια; Μετατοπίζεσαι όλο και δεξιότερα, **εγκαλείς και άλλους να το κάνουν** και μετά, τραβάς και μια καταγγελία στη δεξιά στροφή...

Ο Λ. Κύρκος ήταν στο παρελθόν ο μετρ της καταγγελίας της μετατόπισης του πολιτικού άξονα προς τα δεξιά, σαν αυτή να προέκυπτε ως φυσικό φαινόμενο. Το δίδαγμα όμως των τελευταίων δεκαετιών είναι, ότι αν δεν κρατάς πολιτική αρχών στο δικό σου πολιτικό μετερίζι, δε δικαιούσαι στη συνέχεια να παραπονιέσαι για τις δεξιές μετατοπίσεις του συνολικού πολιτικού χάρτη.

4) Το επιζητούμενο μέτωπο προαναγγέλλεται ως **κορμός ευρύτερου μετώπου, κοινωνικού και πολιτικού**.

-Τι εξυπηρετεί η λογική της μπάμπουσας και πόσο καθαρή μπορεί να είναι μια τέτοια πρόσκληση;

-Με δεδομένο ότι το Σχέδιο Β' εκτιμά πως υπάρχουν **και δυνάμεις της δεξιάς(!)** που μπορούν να συμβάλουν στο επιθυμητό μέτωπο, μέχρι ποιες πολιτικές δυνάμεις και πρόσωπα μπορεί να ανοίξει το ακορντεόν της 'ενότητας';

-Προτείνεται συνεργασία ΑΝΤΑΡΣΥΑ - ΛΑΕ ή μήπως ΑΝΤΑΡΣΥΑ - ΛΑΕ - Πλεύση Ελευθερίας - ΕΠΑΜ - Τσοβόλας - ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ για την οποία η ΑΝΤΑΡΣΥΑ καλείται να βάλει πλάτη;

-Σε περίπτωση που προτείνεται το δεύτερο, θα μπορούσε μήπως να μας γνωστοποιηθεί η κοινή πολιτική βάση για όλους αυτούς;

5) Προσχηματικός ο χαρακτήρας της επιστολής;

Ειλικρινά, πιστεύει κανείς ότι θα μπορούσε να συμφωνήσει η **-μετωπική**, ας μην ξεχνάμε- ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε ένα τέτοιο εύρος **μετώπου** των **μετώπων**; Δεδομένης της εισήγησης του ΠΣΟ προς την επικείμενη 4η Συνδιάσκεψη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, όπου περιλαμβάνονται σαφείς εκτιμήσεις για την **Πλεύση Ελευθερίας** (Θέση **22**) και την **ΛΑ.Ε** (Θέση **24**) **[1]**, γεννιέται το ερώτημα:

-Ποιο είναι άραγε το νόημα μιας τέτοιας επιστολής;

-Στον Καζάκη το έχουν πει ότι θέλουν και τον Πέτρο Κωνσταντίνου στο μέτωπο;

-Η περιπόθητη είσοδος στη Βουλή προϋποθέτει τις ψήφους και άλλων, είτε αυτοί συμφωνήσουν να προσέλθουν είτε όχι. Εγκλείει πάντως μια ορισμένη υποτίμηση στους ψηφοφόρους της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και όχι μόνο προς αυτούς, η αντίληψη ότι μπορεί με συμφωνίες κορυφής να "εκχωρηθούν" σε ευρύτερα αντιμνημονιακά, ριζοσπαστικά και ούτω καθεξής μέτωπα.

-Η υπερανγκαία κοινή δράση, δεν υπονομεύεται έτσι;

6) Πυλώνας της πολιτικής πρότασης της ΛΑ.Ε, πίσω από τα πολιτικά ψιμύθια του περιτυλίγματος της επιστολής, είναι η **παραγωγική ανασυγκρότηση**.

Ναι, αυτή ακριβώς που αποτελεί ταυτόχρονα το κεντρικό μότο του Τσίπρα στα Περιφερειακά Συνέδρια στα οποία περιοδεύει, όπως το πρόσφατο της Τρίπολης. Τυχαίο;

Ο κόσμος της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και του αγώνα, δεν προσφέρεται για σοσιαλιστικές χάντρες και αντιΕΕ καθρεφτάκια.

Μήπως όμως οι απαντήσεις σε κάποια από τα ερωτήματά μας, βρίσκονται σε [σημερινή δήλωση](#) του Παναγιώτη Λαφαζάνη;

“Αν η πατρίδα μας δεν προχωρήσει σε μια μεγάλη δημοκρατική ανατροπή, που θα πετάξει στον κάλαθο των πολιτικών απορριμάτων την κυβέρνηση μαζί με όλο το μνημονιακό πολιτικο-οικονομικό κατεστημένο και δεν σχεδιάσει μια νέα, ανεξάρτητη, αντιμπεριαλιστική και πολυδιάστατη στρατηγική ανάπτυξης και διεθνών πολιτικών, οικονομικών, αμυντικών και εξωτερικών σχέσεων, τότε η Ελλάδα και η ελληνική νεολαία δεν θα μπορέσουν να έχουν κανένα μέλλον.

Αυτήν τη νέα πολιτική και πορεία ξεκίνησα να υλοποιώ ως **υπουργός Ενέργειας και Παραγωγικής Ανασυγκρότησης** με την συμφωνία με την **Ρωσία** για τον **αγωγό με ρωσικό φυσικό αέριο** που θα περνούσε από την Ελλάδα και η οποία γρήγορα **ενταφιάστηκε** από την κυβέρνηση Τσίπρα με την μνημονιακή συνθηκολόγησή της.”

7) «Εμπρός ΛΑ.Ε, έξω απ’ την ΕΕ»;

-Δεν είναι πλέον «**μαξιμαλιστικός βερμπαλισμός**» ο στόχος της εξόδου από την ΕΕ, *την ώρα που απαιτείται η έξοδος από την Ευρωζώνη, η δημιουργία εθνικού νομίσματος* και μετά βλέπουμε κλπ; Τι μεσολάβησε από το «**βγαίνουμε πρώτα από την Ευρωζώνη και καλούμε το λαό με δημοψήφισμα να αποφασίσει για την ΕΕ**»; Αν πρόκειται για **αλλαγή πλεύσης** και όχι για **εκλογικές σκοπιμότητες**, τη χαιρετίζουμε.

-Έχουμε επίσης την απορία: Στις συζητήσεις και τις -μη ανοιχτές- επιστολές προς την Πλεύση Ελευθερίας, τονίζεται αντίστοιχα ο επείγων χαρακτήρας της αποδέσμευσης από την ΕΕ; Ή απευθυνόμαστε κατά το κομμουνιστικό, «**στον καθένα σύμφωνα με τις ανάγκες του...**»

8) Για το σοσιαλισμό που μας βολεύει

Αναφέρεται η προς ΑΝΤΑΡΣΥΑ επιστολή της ΛΑ.Ε σε

«**νέες ιδέες** και νέες επεξεργασίες, τόσο σε προγραμματικό, όσο και πολιτικό επίπεδο.

Απαιτείται, με δυο λόγια, μία ριζική **επανάδρυση** και **επαναθεμελίωση της Αριστεράς**, για το **σοσιαλισμό** και τον **κομμουνισμό** του 21ου αιώνα».

-Δεν ισχύουν πια οι παλιότερες επικρίσεις, τότε που ο σοσιαλισμός εξοβελιζόταν στο επέκεινα της **ιδεολογίας**, ενώ οφείλαμε να συνεργαστούμε **πολιτικά** σε ένα ευρύ αντιμνημονιακό κλπ μέτωπο;

-Αυτές οι **νέες ιδέες**, οφείλουν άραγε να αναζητηθούν στα σεντούκια της αποτυχημένης «**Συμμαχίας των 5**» του 1977 («**Συμμαχία των Προοδευτικών και Αριστερών Δυνάμεων**»), με Χριστιανική Δημοκρατία, Κωνσταντόπουλο κλπ;

-Τόσο το περιεχόμενο, όσο και η μεθοδολογία της επιστολής, κομίζει άραγε κάτι νέο, ή αντίθετα παραπέμπει σε παλιά δοκιμασμένα μοντέλα;

-Το σοσιαλισμό και τον κομμουνισμό του 21ου αιώνα, με τον Καζάκη, τη Ζωή και το Στάθη με τα ωραία άρθρα του θα τον επανιδρύσουμε;.

9) Στα σύνορα της προδοσίας;

“Είναι λοιπόν καθήκον, για όποιον θέλει **να συνεχίσει να λέγεται αριστερός**, για όποιον παλεύει για ένα καλύτερο σήμερα και για την κοινωνική απελευθέρωση του αύριο, να δράσει από κοινού στα κοινωνικά μέτωπα της περιόδου, αλλά και να συνεργασθεί σε πολιτικό επίπεδο χωρίς πρωτοκαθεδρίες και ηγεμονισμούς σε όλες τις πολιτικές μάχες που έρχονται και για να διαμορφωθούν οι όροι της μεγάλης ανατροπής που έχουν ανάγκη τα λαϊκά στρώματα στη χώρα μας.”

Άλλα κείμενα^[2], άλλης χρήσης, μιλούν περίπου για προδότες. Δεν είναι όμως η προδοσία, **θετικά** (στην περίπτωση Τσίπρα-μνημονίων ΣΥΡΙΖΑ) ή **αποθετικά** (στην περίπτωση όσων δυστροπούν και δεν υπακούουν στην πολιτική γραμμή του ΑΡ-ΣΥΡΙΖΑ κάποτε, της ΛΑΕ τώρα) το κατάλληλο ερμηνευτικό σχήμα για να προσλάβει και να εξηγήσει κανείς πολιτικά τις εξελίξεις.

10) Το πρόβλημα δεν είναι μόνο τα μνημόνια

«Επιχειρείται η αποστείρωση της πολιτικής ατζέντας από τα μνημόνια, τη μόνιμη επιτροπεία και τη συνεχή λιτότητα, που θα επιβληθούν στο λαό μας και μετά την ολοκλήρωση του τρέχοντος προγράμματος.»

-Από **ποιον** θα επιβληθούν στο λαό μας; **Και μετά** την ολοκλήρωση; Αρκεί συνεπώς ένα αντιμνημονιακό μέτωπο; Δεν πρέπει να μπει στο στόχαστρο ευρύτερα η αστική πολιτική και το κεφάλαιο;

-Αυτό, δεν έχει την αντανάκλασή του και στο **μαζικό κίνημα**; Μας χαροποιεί η βεβαιότητα πως θα βρεθούμε στους δρόμους των αγώνων. Ωστόσο, φαίνεται να διαφεύγει το γεγονός ότι στην απεργία της 12 Γενάρη «**συνδικαλιστικά στελέχη που αναφέρονται στην ΛΑΕ**» (σύμφωνα με ανακοίνωση της ίδιας της ΛΑΕ), καταψήφισαν την πρόταση για απεργία στο ΕΚΑ, ενώ με αντιδημοκρατικές και πραξικοπηματικές μεθοδεύσεις από κοινού με ΠΑΣΟΚ-ΝΔ –ΣΥΡΙΖΑ, οδήγησαν το μεγαλύτερο εργατικό κέντρο της χώρας στην πλήρη αφασία.

-Αλήθεια, η αναγκαία κοινή δράση και το κέντρο αγώνα μπορούν να γίνουν μέσα από τα νομαρχιακά τμήματα της ΑΔΕΔΥ (π.χ. ΕΔΟΘ) και τα εργατικά κέντρα της ΓΣΕΕ; Χωρίς τη συμβολή σε κανένα συντονισμό από τα κάτω;

11) Σε μια εποχή έκπτωσης του κοινοβουλευτισμού, αποκάλυψης της δομικής διαφθοράς όλων των αρμών του καπιταλιστικού συστήματος, την ώρα που οι μεν επαίρονται πως τους **δικαιώνει ο αμερικανός**

πρέσβης στο twitter, οι δε σεμνύνονται ότι **τους στηρίζει το ...FBI(!)**, με τη ναζιστική δολοφονική συμμορία της ΧΑ να караδοκεί δημοσκοπικά, είναι άραγε κατάλληλη η στιγμή για μίζερα εκλογικά κοινοβουλευτικά παζάρια; Για εκλογικές συγκολλήσεις προγραμματικά ετερόκλιτων σχημάτων, στον ευγενή αγώνα για την περιπόθητη κατάκτηση της κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης με ορίζοντα ένα καινούργιο σισύφειο κύκλο ανάθεσης –απογοήτευσης –μελαγχολίας;

Σε συνθήκες σαν τις σημερινές, κάθε πρόταση πρέπει να στηρίζεται στη συνέπεια, στη συστηματική κοινή δράση μέσα στις λαϊκές μάζες για τα δικαιώματά τους. Μόνο έτσι θα οδηγεί σε συσπείρωση και όχι σε αποσυσπείρωση, σε έμπνευση και όχι σε απογοήτευση, σε συγκέντρωση δυνάμεων και όχι σε αποστράτευση.

[1] 22. Η Πλεύση Ελευθερίας της Ζ. Κωνσταντοπούλου είναι αρχηγικό κόμμα με αστικά χαρακτηριστικά. Παρά τον «αντιμνημονιακό» και «αντικυβερνητικό» της λόγο, κινείται στο πλαίσιο της κυρίαρχης πολιτικής και της ΕΕ. Προβάλλει την δικαστική εξουσία ως εργαλείο για την επίλυση των μεγάλων ζητημάτων του χρέους, των μνημονίων κ.λπ. Διαμορφώνει συμφωνίες με τμήματα του κεφαλαίου για την μιντιακή της προβολή. Δεν έχει σχέση με την αριστερά.

24. Η ΛΑΕ είναι μια ημιτελής ρήξη με τον ΣΥΡΙΖΑ. Αποχώρησε από τον ΣΥΡΙΖΑ και αντιπολιτεύεται την κυβέρνηση, αλλά στρατηγικά αδυνατεί να διαφοροποιηθεί από το παρελθόν της ως αριστερής πτέρυγας του ΣΥΡΙΖΑ.

Το πρόγραμμά της αποκρυσταλλώνει όλο και πιο καθαρά μια διαχειριστική λογική που αντιλαμβάνεται την «απαλλαγή από τα μνημόνια», την πάλη κατά της «επιτροπείας» και την «μετάβαση στο εθνικό νόμισμα», μέσα από την ενίσχυση της «ανταγωνιστικότητας της οικονομίας», την «παραγωγική ανασυγκρότηση», μέσα στο πλαίσιο των καπιταλιστικών σχέσεων και της ΕΕ. Με ένα «μετριοπαθές» κοινωνικό πρόγραμμα («λελογισμένες αυξήσεις» στον βασικό μισθό σε συνάρτηση με την μεγέθυνση της καπιταλιστικής παραγωγής). Τείνει περισσότερο σε μια λογική ενός «νέου κοινωνικού συμβολαίου» με τμήματα του κεφαλαίου, παρά με αγώνα ενάντια στο κεφάλαιο, την ΕΕ και τους μηχανισμούς τους.

Επιμένει να θέτει ως βασικό στόχο την «αριστερή κυβέρνηση» (που πρόσφατα μετατράπηκε σε «λαϊκή κυβέρνηση»), χωρίς να βγάζει συμπεράσματα από την κατάληξη της εμπειρίας της «αριστερής κυβέρνησης» του ΣΥΡΙΖΑ και των κοινοβουλευτικών αυταπατών που καλλιεργούσε επί χρόνια.

Απότοκο των παραπάνω, η πολιτική της πρόταση συμπυκνώνεται σε ένα «μέτωπο των αντιμνημονιακών, πατριωτικών, δημοκρατικών δυνάμεων» που απευθύνεται στο Σχέδιο Β, στην Πλεύση Ελευθερίας ακόμη και στο ΕΠΑΜ.

[2] Όπως π.χ. [αυτό](#), που αναφέρει: “Από δω και πέρα, όσοι αντιστέκονται σε αυτήν την ενωτική προοπτική στον συνεπή αντιμνημονιακό χώρο, φέρνουν εμπόδια στην υλοποίηση της ή κάνουν επιλεκτικές πολιτικές “συγγενικών”, τάχα, συγκλίσεων και πολύ περισσότερο όσοι εμμένουν σε αντιενωτικές διαιρετικές επιλογές, θα πρέπει **να στιγματίζονται** με την πραγματική συνέπεια των διχαστικών επιλογών τους. Και **να στιγματίζονται ως υποστηλώματα του πιο βρόμικου και αντιδραστικού συστήματος** που εμφανίστηκε ποτέ στη χώρα, **του βάρβαρου συστήματος των μνημονίων!**”

Ολόκληρη η [ανοικτή επιστολή κάλεσμα](#) της Λαϊκής Ενότητας προς την ΑΝΤΑΡΣΥΑ για κοινή δράση και κεντρική πολιτική συνεργασία έχει ως εξής:

Ανοικτή επιστολή-κάλεσμα της ΛΑ.Ε προς ΑΝΤΑΡΣΥΑ για πολιτική

συνεργασία

- Δημόσια πρόσκληση της ΛΑ.Ε για συνάντηση προς την ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ
- Αναγκαία όσο ποτέ η κοινή δράση και το πολιτικό μέτωπο των δυνάμεων της ριζοσπαστικής Αριστεράς

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

Με την παρούσα επιστολή σας απευθύνουμε πρόσκληση για μια συνάντηση με αντικείμενο συζήτησης την άμεση οργάνωση της **κοινής δράσης** των δυνάμεών μας στα μέτωπα του κοινωνικού κινήματος και την επιτακτική προοπτική μίας **κεντρικής πολιτικής συνεργασίας** που θεωρούμε ότι θα συμβάλλει στην αναζωογόνηση της ριζοσπαστικής Αριστεράς και του κινήματος στη χώρα μας.

Μία χώρα που μαστίζεται 7 χρόνια από τη μνημονιακή λεηλασία εργατικών και λαϊκών εισοδημάτων και περιουσιών, της δημόσιας περιουσίας, των ονείρων και των ελπίδων του λαού και ειδικά της νεολαίας μας.

Μία χώρα όπου οι ντόπιοι και ξένοι δυνάστες της, το κεφάλαιο, η ΕΕ, το ΔΝΤ, έχουν καταργήσει την εθνική και λαϊκή κυριαρχία και επιβάλλουν το νόμο του οικονομικά ισχυρού.

Μία χώρα με ένα λαό όμως που ξεσηκώθηκε, πάλεψε, πίστεψε και προδόθηκε αυτή την 7ετία και σήμερα αναζητά, μουδιασμένος και επιφυλακτικός πλέον, μία νέα ελπίδα για μία φιλολαϊκή διέξοδο από την κρίση, τα μνημόνια και τη λιτότητα.

Στο έδαφος της απογοήτευσης και της αμαύρωσης της Αριστεράς από τις κυβερνητικές πολιτικές, επιχειρείται σήμερα μια μεγάλη ιδεολογική και πολιτική στροφή προς τα δεξιά. Τα συλλαλητήρια για τη **Μακεδονία**, με τον εθνικιστικό τόνο που έλαβαν, παραμέρισαν τα κεντρικά προβλήματα της χώρας και ενδεικτικά το μεγάλο **ξεπούλημα** του δημόσιου πλούτου που συμβαίνει σήμερα τόσο στη Μακεδονία, αλλά και σε όλη την Ελλάδα (λιμάνια, αεροδρόμια, δρόμοι, κοινωνικά αγαθά, ΔΕΚΟ). Το μεγάλο σκάνδαλο της **Novartis** απονευρώνεται, καθώς αποκρύπτεται το κοινωνικό του υπόβαθρο, με την καταλήστευση των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων από τις πολυεθνικές του φαρμάκου, των ιατρικών προσθέτων και τις ιδιωτικές κλινικές, αλλά και με την αύξηση της φαρμακευτικής δαπάνης για τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Επιχειρείται η αποστείρωση της πολιτικής ατζέντας από τα μνημόνια, τη μόνιμη επιτροπεία και τη συνεχή λιτότητα, που θα επιβληθούν στο λαό μας και μετά την ολοκλήρωση του τρέχοντος προγράμματος.

Είναι λοιπόν καθήκον, για όποιον θέλει να συνεχίσει να λέγεται αριστερός, για όποιον παλεύει για ένα καλύτερο σήμερα και για την κοινωνική απελευθέρωση του αύριο, να δράσει από κοινού στα κοινωνικά μέτωπα της περιόδου, αλλά και να συνεργασθεί σε πολιτικό επίπεδο χωρίς πρωτοκαθεδρίες και ηγεμονισμούς σε όλες τις πολιτικές μάχες που έρχονται και για να διαμορφωθούν οι όροι της μεγάλης ανατροπής που έχουν ανάγκη τα λαϊκά στρώματα στη χώρα μας.

Ξέρουμε ότι η περίοδος δεν είναι εύκολη και απαιτείται ένταση των προσπάθειών για αυτό. Ξέρουμε ότι απαιτείται συνδυασμός νέων και κλασικών πρακτικών δράσης και οργάνωσης, ότι χρειάζονται νέες ιδέες και νέες επεξεργασίες, τόσο σε προγραμματικό, όσο και πολιτικό επίπεδο. Απαιτείται, με δυο λόγια, μία ριζική επανίδρυση και επαναθεμελίωση της Αριστεράς, για το σοσιαλισμό και τον κομμουνισμό του 21ου αιώνα.

Για αυτό το στόχο, βέβαια, δεν αρκεί ο πρακτικισμός της δύναμης της συνήθειας όλων μας, ούτε ένας αφηρημένος αναστοχασμός πέρα και έξω από την πολιτική δράση. Η διαδικασία της επανίδρυσης θα γίνει με νέα αναβάπτιση της Αριστεράς στα σύγχρονα κινήματα και στην προσπάθεια οικοδόμησης μίας νέας πολιτικής προοπτικής.

Για εμάς, η επιτακτική προοπτική της πολιτικής συνεργασίας συμπυκνώνεται σε αιτήματα-κρίκους ενός σύγχρονου ριζοσπαστικού μεταβατικού προγράμματος με σοσιαλιστικό στόχο και σοσιαλιστική κατεύθυνση. Αιτήματα όπως η κατάργηση μνημονίων και λιτότητας, η διαγραφή του δημόσιου χρέους, η σεισάχθεια των χρεών των εργατικών και λαϊκών στρωμάτων, η εθνικοποίηση των τραπεζών, η αναδιανομή εισοδήματος προς όφελος των εργαζόμενων και λαϊκών τάξεων, η αποτροπή της ιδιωτικοποίησης και η επανεθνικοποίηση στρατηγικών επιχειρήσεων, η στήριξη και αναβάθμιση της δημόσιας κοινωνικής ασφάλισης, της δημόσιας, καθολικής και δωρεάν υγείας και παιδείας, της μικρομεσαίας αγροτιάς και της νεολαίας. Αιτήματα που όλοι γνωρίζουμε, ειδικά μετά την εμπειρία του δημοψηφίσματος του 2015, πώς δεν μπορούν να υλοποιηθούν μέσα στη νεοφιλελεύθερη φυλακή της ΟΝΕ και της ΕΕ, που δεν μεταρρυθμίζονται παρά μόνο ανατρέπονται. Για αυτό θεωρούμε κεντρικούς στόχους για την υλοποίηση ενός φιλολαϊκού προγράμματος παραγωγικής ανασυγκρότησης και κοινωνικού μετασχηματισμού την έξοδο από την ευρωζώνη και την αποδέσμευση από την ΕΕ.

Κεντρικό ζήτημα είναι και το υποκείμενο αυτής της αναγκαίας αντιμνημονιακής ανατροπής. Υποκείμενο θα είναι ο οργανωμένος λαός με την ίδια τη δράση του, με όχημα ένα ευρύ μέτωπο κοινωνικού και πολιτικού αγώνα με κορμό τις δυνάμεις της ριζοσπαστικής αντιμνημονιακής Αριστεράς. Το διαρκές κάλεσμά μας για αυτό είναι ειλικρινές και αφορά σε όλα τα επίπεδα δράσης (κοινωνικά και πολιτικά).

Με αυτές τις σκέψεις σας απευθύνουμε πρόσκληση για να βρεθούμε και να συζητήσουμε για όλα αυτά πιο συγκεκριμένα. Θα βρεθούμε στους δρόμους των αγώνων, ελπίζουμε να βρεθούμε και στο δρόμο συγκρότησης ενός ριζοσπαστικού μετώπου και της νέας πολιτικής προοπτικής που έχουν ανάγκη οι εργαζόμενοι, ο λαός και η νεολαία μας.

Η Πολιτική Γραμματεία της Λαϊκής Ενότητας